

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
40-ik szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Üres középületek.

(Levél a szerkesztőhöz)

Legközelebb harezai riadó hangzott e hasábok során az „üres középületek“ czíme alatt, és én azt hittem, hogy a város valamennyi középülete romba fog dűlni, Tornynos és Jellinek urak pedig öngyilkosságot fognak elkövetni.

Örömmel vettem észre, hogy Tornynos igazgató ur jó egészségnek örvend, Jellinek urnak pedig nem fáj a feje, a középületek pedig szilárdan állanak.

De hát hisz nem róluk, hanem a közügyről van szó.

Való igaz az, amit a politikai felfogásban is klasszikus római nemzet örökké hangoztatott; „salus republicae seprema lex esto.“ A közügy java legyen a parancsoló törvény.

Hogy ez a törvény végrehajtsák, ahhoz nem tűzlárma kell, mikor a ház már a lángok martaléka, de böles elővigyázat és következetes munkaprogram, a közérdek istápolására.

Hogy a kaszárnyák üresek, ez azt bizonyítja, hogy a katonaság első megszerzésénél és elhelyezésénél nem jártunk el kellő elővigyázat-
tal és nem oly fegyvernemet telepítettünk le, a mely taktikai és stratégiai érdekek folytán az állandó elhelyezést reményleni engedhette; sőt a szerződés is akként volt a hadsereg vezetőségével megkötve, hogy a város minden pillanatban ki volt téve, hogy a tüzérsapatok faképnél hagyhatják.

A jajgatás tehát utólag alig indokolt, mert hát az eredmény előre volt látható. Nem következett volna az be, ha a város elhelyezésre elfogadja a 25-ik közös ezredet vagy a jelenleg Beszterezbányán elhelyezett 16-ik honvéd-ezredet, a melyeket a város magának biztosíthatott

volna; mikor pedig a város a biztosítást elmulasztotta, később kénytelen volt megelégedni az ideiglenesen elhelyezett tüzérséggel, most pedig belenyugodni kénytelen, hogy kaszárnyái üresen állanak.

Keserűen hat ez a tény most, midőn kilátás van arra, hogy a pénzügyigazgatóság által használt épület is üres lesz, mert a pénzügyigazgatóság magánvállalkozóval szerződött.

Alig lehet józan ember, ki városát, annak feivirágztatását szereti, hogy ne sajnálja a tény; de ha ítéletet hozunk, ne tegyük ezt egyoldalú elbírással.

Mindenek előtt az ügy előzménye nyer éles elbírást. Egy a közügyekért mindig tisztas munkát kifejtő ember, a kir. pénzügyigazgató azzal lesz vádolva, hogy titokban járt el, a város megkerülésével és titokban intézkedett.

Ez talán kissé túlhajtott állítás.

Széles körben ismert dolog, hogy a királyi pénzügyigazgató ur a város vezetőinek többször bejelentette a pénzügyi hatóság igényeit, és a szóbeli eljárás korszakában, nem lehet azt mondani, hogy szóbeli bejelentés semmi, mert igenis, a szóbeli bejelentések is képezhetik eljárás alapját. — De széles körben ösmert dolog az is, hogy a pénzügyigazgató ur, midőn a pénzügyi hivatal elhelyezése tekintetében kellő garantiákat a várostól nem nyert, akkor tárgyalásokat kezdett a magános vállalkozókkal. — Így tárgyalt először Soós Ferencz építészszel és városi képviselőtestületi taggal, ki a városi intéző körökkel sűrű és benső összeköttetést tart fel, — így kezdett és folytatott tárgyalást Kohn Albert fakereskedő és vállalkozóval, majd legujabban Jellinek Bertalan kereskedővel, kivel a szerződés létre is jött. — Nos már, egy ilyen kis városban, mint Ri-

maszombat, hol az emberek majdnem azt is tudják, hogy ki mit eszik ebédre, vacsorára, azt mondani, hogy ez az eljárás titokban lett véve, mikor arról mindenki tudott, az egy kissé merész dolog, és nem más, mint törekvés bünbakot fogni és elleplezni, hogy a baj ott rejlik, hogy a város részéről nem vették komolyan a pénzügyigazgatóság mozgalmát

A legnevetésesebb pedig a dologban, hogy bünbakul odaállítják még Jellinek urat is. — Nos kérem, ki ez a Jellinek és mit követett el ez az ur?! Jellinek egy ösmert fakereskedő, de ennél is több, általánosan ismert jó üzletember, ki ügyesen tud „lebonyolítani.“ Kinálkozott egy jó alkalom, egy nagy vállalatba, tisztességes hasznot hajtó építkezésbe bele menni, és csődöt érde-melne, ha egy ilyen alkalmat elszalasztana, — és ezzel a politikának vele szemben fonala szakadt.

Mikor ez a dolog aztán mint befejezett dolog jutott feltalálásra, megindult a harez és háboru a kész dolog ellen. Vajjon helyes eljárás-e ez?! Nyiltan valom, hogy nem.

Nem helyes ezen dolgot közigazgatási téren felszinen tartani, mert az ügy a kir. kincstár és vállalkozó között már nem administratív, hanem jogi viszonyt állapított meg és azt a jogi viszonyt nem lehet megbontani sem a miniszternek, sem másnak, még a leghatalmasabbnak sem, s nincs más helyes eljárás, mint a keserű pilulát elnyelni és azon gondolkodni, — a mi a helyes kivezető út, — hogy hogyan lehet az üresen maradó épületet bérlet vagy eladás útján értékesíteni?!

És végre gondoljuk meg azt, hogyha majd ez sikerülni fog, ha a város gondos és körültekintő munka után célját el fogja érni és nem fog bekövetkezni az a nagy kalamitás, a mitől

T Á R C Z A.**Nem valók voltak egymáshoz.**

Irta: PAAL GYULA.

Úgy emelkedett ki az a ház a falu többi házai közül, mintha legalább is urasági kastély lett volna, pedig csak egy közönséges parasztgazda háza volt, akinek két szesszi földjénél, meg három hold szőlőjénél nem volt egyéb birtoka a határban. A többi házak avultak, vedlettek valának, ez meg módos, takaros, mintha a múlt nyáron építette volna oda a bugaczi kőműves. Ot nagy ablaka volt az oldalán meg egy olyan széles oszlopos-tornáca, hogy két ember végig fekdühetett rajta hosszában, még akkor se érték el a fal tövét. Három ablak az udvarra nyílt, kettő pedig az utcára, mindegyik tele rakva virágcserepekkel; nem kellett azokra még zsalogáder sem, mert az a sok szegfű, ibolya és rozsmaring úgy beárnyékolta még a szobákat is, hogy szinte gyönyörűség volt tartózkodni bennök.

Csak az a szépséges fiatal menyecske, az öreg Héregi gazduram Zsófi leánya nem talált benne örömet. Söhajtozott, mint az ősi fuvallom. Pedig jobban illett volna hozzá a mosolygás, mert olyan esőkratermett ajka egy menyecskének sem volt a faluban — Panniu kívül.

Vak volt az a Sajó Bandi, szín vak, hogy egy idő óta nem látta meg azokat a piezi rózsás ajkakat, meg azokat a ragyogó bogárszemeket, sem azt a darázs-karcsuságú derekat, melyet azelőtt félesztendővel még olyan örömmel nyalabolt át a két karjával.

Csak akkor még az öreg Héregi sem vette feleségül a Pannit!

Nagy veszedelem került azzal a fiatal menyecskével a házba. Mint az éjszakai villámlás, úgy fénylettek a szeméi Sajó Bandinak, a Zsófi urának, mikor az öreg Héregi hazahozta négyes fogatán a menyasszonyát a

szomszéd faluból. Mert Héregi uram négy esiköt fogott be akkor a kocsijába! Ősz ember volt már ő kigyelme, hát azokkal a esikőkkel akarta a nagy korát elfelejtetni.

Hej, a ragyogóját annak a gyorsan futó időnek! . . .

Elegét mondta neki a Zsófi leánya, hogy ne vessze le magáról tisztas özevességét, de hát csak borsót hányt a falra. Az a Panni már akkor úgy belesírta magát a szívbe, hogy ha feleségül nem veszi, bizony még élő bú-bánata marad holta napjáig.

Mert Panni nagyon sokat sirt addig, míg el nem vitték abba az öt ablakos házba menyecskének. Ott éldé-gélt nyomorék anyjával a szomszéd falu végén egy rongyos viskóban. Alig volt néha betevő falatok, télen meg majd megvette őket az Isten hűdege, de mikor bele ült az öreg Héregi vagyonába, bezzeg elfelejtette szegényes mivoltát. Úgy kiöltözködött, hogy még a Fueses báró is rajta feledte a szeméit. Hanem hiszen jól is állt ám rajta az a selyem viganó. A felséges Úristen csak jó-kedvében formálhatott olyan menyecskét a világra! Lili-om volt annak a termete, tejbemártott piros rózsza az or-czája, feszlő bimbó az ajka. Bizony, esepet sem csodál-kozhattunk Sajó Bandin, hogy tultelt a Fueses bárón is nemesak a szemét felejtette rajta, hanem még a józan esztét is elvesztette miatta. A szép menyecskének pedig nagyon hízelgett, hogy Bandi örömebb beszél vele mint a feleségével, hiszen az ő szívében is kinyílt már a szerelem bimbója; ő is szerette Bandit lelke egész he-vével, olthatatlan lánggal égő szerelmével. Valami bűnös, de édes érzés arra sarkalta, hogy öreg férje helyett más ember karjai közt keressen boldogságot, akinek az öle-lése forróbb, a esőjka meg tüzebb! Fonta hát a köte-let mézes fonalából, hogy mostoha lányának az urát minél jobban magához kötözze.

Ha tudta volna ezt az a másik fiatal asszony?! . . . De tiszta, becsületes lelke még csak álmodni sem mert ilyen bűnös viszonyról! Bontott ugyan ő is fehérv ágat

a fekete gyanunak, épp úgy mint az édes apja, ámde gyanujának számai más irányba ágaztak.

— Bandi, szolt egy vasárnap délután a férjéhez, ki az udvaron álló akácza alatt heverészett a subáján, — vallja meg kend igaz lelkére, csakugyan nincs viszonya senkivel?

Sajó boszus arezot vágott.

— Kivel volna? dűnyögte kelletlenül.

— Mit tudom én? Sok menyecske, sok lány van a faluban . . . hátha valamelyik megtetszett kelmed-nek . . .

Haragosan ugrott fel Sajó Bandi a subájáról. rán-tott egyet a vállán, aztán ott hagyta a feleségét szó nélkül.

A menyecske ijedten nézett utána

— Elment, — mormolta sötéten, — magamra ha-gyott beteg szívemmel; magamra hagyott anélkül, hogy kivette volna belőle a kinos tövist: a gyanu tövisét! . . .

Mint a letört lilium szál, oly búsan hajtotta le szép fejét, s imbolyogva belépett abba a szobába, melynek ablakait jótékonyan árnyékolták be a szegfűk, ibolyák és rozsmaringok. Ott leült az asztal mellé és sirt keser-vesen.

Egyszer aztán suttogást hallott. Amint fölemelte fejét a két tenyeréről: Matyi szolgálégény vigyorgó ar-czát pillantotta meg az ablakban a virágok között.

— Zsófi asszony, — hadarta a suhanéz, — titkot mondok kelmednek, nagy titkot; csak aztán el ne árul-jon a kisebbik gazduram előtt.

A menyecske szívét különös sejtelem szállta meg. — Mit tudsz? kérdé szorongva.

Matyi kedvetlenül csavargatta bozontos fejét.

— Bizony, — dörmögte fogai közt, — nem valami megdiésérni valót.

— Az uramról?

— Ühüm!

Zsófi szeméi megvillantak.

Értesítés.

Magamat és üzletemet a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva vagyok teljes tisztelettel

Van szerencsém, a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy f. é. **augusztus hó 1-től** kezdve, helyben **Deák Ferencz-utca 2. szám** alatt (Szontag-féle ház) egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő **URI DIVAT- és CZIPÓ-ÜZLETET** nyitottam s dus raktárt rendeztem be a legjobb minőségű e szakmában vágó cikkekkel u. m. **női-, férfi- és gyermek-czipők, fehérneműek, va-szon-zsebkendők, illatszerek, bőr- és diszműáru stb. különlegességek.**

MANDEL I. LIPÓT.

Színészet.

fél, akkor majd még örülni is fogunk, hogy városunk egy szép, modern középülettel gazdagodott és pedig a város egy egészen új részén. Új fejlődésnek átván az új épület lökemet akkor, mikor a főter már elérte fejlődése netovábbját, és új fejlődési pontokról kell gondoskodni.

Tehát nem oly ijesztő a kép, amelyet a jövő mutat és csak kislelkűség ijedhet meg annyira előre.

Nagyon szépen és tárgyilagosan mutatott reá a Szerkesztő ur, hogy mi legyen a város jövő programja; igaza van minden szavában, rég tapasztalati igazság, hogy politikai testületek nem alkalmasak, hogy földbirtokok és üzleti ezétra szolgáló házak tulajdonosai legyenek, — középkori felfogás igyekezhetik csak az ingatlanok tulajdonának fentartására, mert ez a felfogás volt az, amely minden hatalmat és jogot az ingatlanhoz kötött. De most a politikai és polgári jogok más alapon nyugosznak, a gyakorlati érdek nem sugallja, hogy politikai testületeink ingatlanokkal gazdálkodjanak.

Ne folytassunk tehát szélmalom-harcot, midőn látjuk azt, hogy megdönthetetlen jogi tényekkel állunk szemben, hogy szerzett jogokról van szó, a melyektől egyoldalul elállani nem lehet, ne izgassuk a közhangulatot és különös társadalmunk tisztelt alakjait ne tegyük ki olyan küldetésnek, amelyről eleve megítélhetjük, hogy ezétra nem vezethet és csak azt a véleményt ébresztheti fel, hogy nem vagyunk tisztában a magánjogi viszonyokkal és azokat nem tudjuk megkülönböztetni a közigazgatási kormányzat keretétől.

Inkább igyekezzünk arra, hogy városunk ügyei iránt viseltessünk melegebb és áldozatkészebb lelkülettel, vonjunk bele a munkába minden használható, tevékeny és ügyes embert, akkor, midőn közülről van szó, ne folytassunk személyes politikát, hanem inkább nézzünk el a személyes összeköttetésektől és állítsunk mindenfóvá ügyes embereket, a kik a legjobban és szilárdan védik meg az érdekeket, kik lankadatlan buzgalommal küzdenek a jövőbeli fejlődésért és kik megtanítanak arra, hogy áldozatok nélkül ninesen haladás!!

Társadalmunk kiesi, az erők egyesítésére nagy a szükség, dolgozzunk vállvetve és biztosak lehetünk, hogy jönni fog, mert jönni kell egy szebb kor, a mely után buzgó imádság epe-dez, a polgárság ajakán.

Egy másik városi.

* * *

Közöttesszük ezen — szerkesztőségünkhöz érkezett felszólalást is az „audiatur et altera pars“ elvét tartva szem előtt. Megjegyezzük azonban, hogy a mi véleményünk a múlt számunkban, s a fent közölt levél tartalmától sok tekintetben eltér, s a különböző nézetek meghallgatása és mérlegelése után a magunkét is ki fogjuk fejteni.

Szerk.

Kánikulai hőségben, minden előleges jelentés és előkészítés nélkül jött Miskolcra Baranyai és Sándori igazgatók társulata f. évi augusztus hó 2-án Rimaszombatba azon vérmes reményben, hogy e kis fészkekben fogja visszaszerezni azon nagy anyagi veszteséget, melyet a négyzerte népesebb Miskolc városában ottani tartózkodása alatt szenvedett. — Oh! hiu remények!... Ugyan hogy hiheti azt színigazgató, hogy ebben a kenyér- és pénzszük világban, poros, zárt teremben rekkenő hőségben — s hozzá még meglehetősen feleségült helyárok mellett — szorgalmas színházlátogató közönségre találhasson az ország bármely városában is?.. Hiszen rossz időköt élünk!... s rossz esillagok járnak nemesak szegény színészeinkre, hanem társadalmunk minden egyes rétegére nézve is.

A megélhetés, a mostoha nehéz idők utóbjai igen sok családnál meztaladják, sőt megtiltják a nagy kiadással járó szellemi élvezetet és szórakozást. — Viszont a színigazgatók sem hozhatják meg a tapasztalt esékely érdeklődés mellett azon áldozatot, hogy a nagy közönség kényelmére egy nagyobb költségbe kerülő alkalmas nyári arónát állítsanak fel előleges biztosítás és kellő szinpártolás nélkül!...

Szóval ezen a szomorú állapotokon városunkban, csak is egy jól szervezett szinpártoló egyesület segíthetne gyökeresen. — Mi csak sajnálatunkat fejezzük ki a tekintetben, hogy a különben jobb sorsra érdemes és meglehetősen szervezett jeles szinpártoló, — mely egy 4 tagból álló saját zenekarral is bír — nem talált városunkban kellő pártolásra, holott az valóban megérdemelné.

Különböztetés nagy hiba volt az is, hogy a szini jelentés csak aug. hó 2-án tetetett közzé s már 3 dikán a széthordott szinlap az első előadást jelezte.

Bemutató előadásul Georges Freydeau „A nőszobá“ című 3 felvonásos vígjátékát választották, mely egyáltalán nem volt alkalmas darab arra, hogy abban a társulat összes személyzetével megismerkedhetett volna az a kis közönség, mely az első előadást végig nézte. — Egyébiránt nemesak maga a darab, de az előadás is igen gyenge volt; a mi különben nem is esoda, mert az utazásban kimerült tagok lehangolva. A közönség esékely száma által, igen kedvetlenül játszottak. A szereplők közül csak ketten érdemlik meg, hogy felmiltessenek, nevezetesen: Majosházy E. (Aigrevilléné) ki egy házsártos anyóst meglehetősen élénk temperamentummal mutatott be a közönségnek, bár több helyen erősen túlzott; — továbbá Sándory K. (Etieme) személyesítésében a furfangos inast meglehetősen rutinnal alakította, bár a kedvetlenség mindvégig meglátszott a játékán. A maszkok sem voltak jók.

Csütörtökön aug. hó 4-én, még esékelyebb számú közönség előtt került színre Bisson és Carré „Mi történt az éjjel?“ című 3 felvonásos énekes bohózat: mely a bemutató előadást minden tekintetben jóval felülmulta. A darab egy kissé sikamlós volt ugyan, de az egyes szereplők ügyes és élénk játéka szépen elsimította a legkényesebb pajzán kétértelműségeket is. — Sándory K. (Poulard) gyógyszerész sikerülten alakította; kitünően sikerült neki azon jelenete, mikor a nizzai álarozos bálból alaposan berugva hazajön. Leszámítva némely helyen való túlzásait, valóban tipikus alakot mutatott be. Majosházy E. (Szerafin) ismét bebizonyította, hogy rutinirt színész. Tábori Emil (Dr. Blanchson) szerepét nem domborította ki teljesen, de Barts Aranka (Susanne) annál ügyesebben alakította a kikapós esalfa menyecskét, ki nem nagy terjedelmű, de kellemes hangjával és érdekteljes énekével is kiérdemelte a nyert tapsokat. Jó alak volt még Lorándi T. is (Justaret), kinek egy könnyed finom gavallért, de annál veszedelmesebb házi barátot sikerült bemutatni. Székely B. (Berjonat) Bérés Gizi (Berjonatné) szintén hozzájárultak az előadás egyöntetűségéhez.

— Egy kicsit se?

— Egy kicsit se!

A nő megcsókolta szeretője ajkait, aztán bűbajos mosolylyal kérdezé:

— Hát engem szeretsz-e?

— Mint a galamb a mézes buzát!

Panni sóhajtott s szívére tette remegő kezét.

— Jó, — szólt komoran, — én hát elválok az uramtól, te meg válj el a feleségedtől...

Mintha a villám ütött volna közéjük, úgy felugrott Sajó Bandi ezekre a szavakra a menyecske mellől. Az erős ember reszketni kezdett. Iszonyú dolog az, amit ez az asszony most ő tőle kíván. Erre ő sohasé gondolt!...

— Megijedtél...? kérde tőle a szép menyecske bódító kacérsággal.

Sajó nem felelt, de felelt helyette más valaki... az a szegény megcsalt asszonyka, aki átdőfött szívével ott vergődött a gyalázat künpadján s a lelki fájdalom gyehehna lángjai között.

Hah, mint rebbentek szét a bűnös teremtések, mikor meglátták maguk előtt azt a sápadt arcú nőt, aki úgy nézett rájuk villogó szemével mint a bosszúálló Nemezis!

— A Zsófi!... siklott el mindkettőjük ajakáról a kiáltás.

— Én vagyok, — hörögte ziháló melle a fiatal asszony, — kit megraboltatok boldogságától, becsületétől; kit lerántottatok álmódott menyországából, lerántottatok magatokhoz a kárhozat poklába! Oh, förtelem! — fordult undorral Pannihoz. — És én ilyen asszonyt tudtam tisztelni?!... Hyen asszonyt! ki előtt nines becse a hitvesi hűségnek! Ki vásárra viszi ócska keeseit, hogy meggyalázza egy tisztességes család jóhírét!

Panni arca eltorzult s ökölbe szorított jobbával megfenyegette Sajónét.

— Ezért meglakolsz! sziszegte vérben forgó szemekkel, azzal mint a haragos fürgeteg, úgy rontott be abba a szobába, ahol az öreg Héregi éppen lenyugodni készült.

Zsófi pedig ott állt az udvaron, mint egy lelki test, akiből már kihalt a halandó, akiből már kiölték az embert.

Sajó csak most kezdett föleszmélni rettenetes kábultságából. Bűne egész súlyával nehezedett lelkére, mely megdöbbené sápadta tette. Sötétben nézett maga körül; zemei megakadtak felesége ősszetört alakján. Valami úgy belenyilalt a szívébe... Lassan hozzája lépett.

Augusztus 6-án. „Boszorkányvár“ Barta A. kedves zenéjű operetteje került színre, mely jól betanult szerepekkel kedves estét nyújtott az ott levő gyér közönségnek. Kedves jelenség volt Berezik Margit (Coralia), Lorándy is jó Józsi esordás volt, csak egy kissé melegebben tudna szeretni.

Augusztus 7-én. „A gyerekkasszony“ népszimnű még kisebb közönség előtt adatott elő, mint az előbbi, pedig a darab is jó, a színészek is igyekeztek eleget tenni kötelességüknek. Minden szerepkör jól be volt töltve, a kik ott voltak meglehetősen távoztak.

Augusztus 8-án zónaelőadásban valamivel nagyobb közönségnek játszták a „Rocamboles“ című népies szimnűvet. A szereplők közül kiténtek: Sajó Géza, Lorándi, Tábori, Majosházy. Az egész előadás menete jó volt, s a szereplők csaknem mindanyian igyekeztek hozzájárulni az est sikeréhez. A festő Armand azonban nagyon gyenge alak volt.

Augusztus 9-én. „Orpheus a pokolban“ Offenbach kedves zenéjű operetteje adatott. Az előadás elég jó volt, azonban ugy a Sándory valamint a Tábori extemporiolása valamint az utóbbi rosszul sikerült palócz didektusa csak a karzatnak tetszet.

Tekintve azt a nagy igyekezetet, szorgalmat, mit színészeink kitejtének, megérdemelnék, hogy nagyobb pártfogásba részesüljenek.

Felhívás Gömörvármegye kiscgazdáihöz.

A gömörvármegyei gazdasági egyesület folyó hó 23-án induló gazdasági tanulmányi kirándulást rendez Mezőhegyesre, az ottani állami ménesbirtok megsemlélésé czéljából.

A kiránduláson részt venni kívánó kiscgazdák az egyesület titkári hivatalánál tartoznak e hó 20-ig írásbelileg vagy személyesen jelentkezni.

A jelentkezések a beérkezés sorrendjében fognak az engedélyezett számig figyelembe vétetni. — E hó 20-án tul érkező jelentkezések csak azon esetben fognak figyelembe vétetni, ha a jelentkezettek száma, az engedélyezett számtól még el nem érné.

A kirándulás Bánréve állomásán indul folyó hó 23-án délután 4 óra 24 perczkor induló vonattal.

Bánréve állomástól Mezőhegyesig és onnét vissza Bánrévéig, minden a kirándulásban részt vevő kiscgazda, ingyenes III ad osztályu vasuti jegyet kap, ugy színtén az ételmezés és szállás, a mezőhegyesi állami ménesbirtokon ingyenes.

Gyülekezés Bánréve állomáson e hó 23-án délután 3 órakor.

Putnok, 1898 augusztus 8-án.

Lakner László, gazd. e. titkár.

Hirek és vegyesek.

Ivánkovics János, a rozsnói egyházmegye püspöke és a magyar főrendiház tagja folyó hó 30-ikán este 6 óra 56 perczkor Rimaszombatba — a megye székhelyére — érkezend, hogy itt 31-ikén a bérmlás szent-ségét kiszolgáltassa. — Ugy a római katolikus hitközség, valamint a különféle társadalmi körök, — mint halljuk — fényes és lelkes fogadtatásban fogják részesíteni a népszerű püspököt. Az ünnepélyes fogadtatás iránt az egyháztanács már is határozott, egyuttal intézkedett, hogy a hitközség tagjai egy százas fogadó bizottság alakítására felkéressenek, és a püspök érkezéséről úgy a főispán, mint a kormány képviselője, és az alispán, illetve a megyei törvényhatóság, mint pedig a polgármester, illetve városi hatóság hivatalosan értesíttessenek, ugy halljuk, hogy a püspököt fényes faklyásmenettel és bankettel is fogják ünnepelni, és az utóbbira előreláthatólag készül az egész társadalom felekezeti és álláskülömbőség nélkül. A részleges program és hivatalos átiratok e hé-

— Zsófi, — szólt bánatos hangon, — tiporj el mint a a férget; elismerem, hogy érdemelen vagyok rád.

A fiatal asszony összeszorítá ajkait, nem válaszolt.

— Vak voltam, czudar ember voltam. — folytató, — akit egy esábitó mosoly, egy kaczer ölelés megszédített. A lelkiismeret eleget büntet érte.

— Eleget?!... kiáltá a menyecske szikrázó szemekkel.

Sajó elfordította tekintetét; nem birt bele nézni azokba a szemekbe.

— Zsófi, — beszél tovább a megbánás hangján — emeld fel bűnös lelkemet magadhoz; vigy a becsület utjára... még egyszer... csak még egyszer, Zsófi!

S lázasan, izgatottan megragadta felesége jobbját.

Milyen nagyot villámlott erre másodsor is a szeme annak a tiszta lelkű fiatal nőnek! Az ő kezét meri megfogni ez a bűnös ember, aki néhány percz előtt még egy szentségtörő asszonyt ölegetett karjaival! A pokol tüze nem égethetné jobban, mint ez az érintés égette most a kezét! Undorral rántotta vissza karját s futott, rohant a ház felé.

Sajó Bandi fölfenyegedett az égre, hej, ha most fejére szakadhatna a menyboltozat, holdjával és minden esillagával!...

Mig ezek a szomorú események itt lezajlottak, azalatt az öreg Héregi szobájában is kitért a zivatar. A bűnös menyecske csakugyan beváltotta ígérétét: szakított az urával Lángoló dühhél rontott ki a szobából, hogy még az éjjel elhagyja a házat, az udvaron azonban összetalálkozott Sajó Bandival, aki éppen a felesége után akart indulni.

— Ember! — szólt hozzá a felindulástól remegő hangon, — most már tied vagyok örökre! — Azzal oda akart borolni a szeretője nyakába.

De Sajó ellökte magától.

— Menj! — kiáltá haraggal, — nem akarlak látni többé.

Panni felszisszent, mintha szíven szurták volna.

— Elfordulsz tőlem? — kérde ijedten.

Sajó háborogva válaszolt:

— Ledér voltál, czudar voltál! Megölted családi boldogságomat!

— Bandi! — Kiáltá rémülten a menyecske.

Az ember tovább beszélt.

— Örüllté tettél kacérsággal!

— Ha kacézkódtam veled, okom volt rá, mert ná-

— Beszélj, mondta elfuladt hangon.

A szolgálégny egészen bedugta fejét a szobába.

— Sajó uram szeretőt tart! suttogeta el a kárhozatos szavakat.

Mint a megsebzett nőstény oroszlán, úgy ugrott fel helyéről a menyecske.

— Hazudsz! kiáltá lángborult azecezal.

— Verjen meg engem a három isten, ha igazat nem beszélek!

Zsófi szédülni érezte fejét s oly gyorsan szedte a lélekzetet, mintha meg akart volna fuladni.

— Kit szeret? ... kérdezte nagysokára.

Matyi homlokán verejtékespek gyöngyöztek végig; nagyon melege lehetett erre a kérdésre. Alig bírta ki-szorítani torkán ezt a pár szót:

— Az anyósát.

— Pannit?! kiáltá rémülten a boldogtalan asszony.

A szolgál kétyszer is bölintott a fejével, hogy azt.

Tompa, mély sóhaj rezgett végig a szobán.

— Istenem, ne hagyj el!...

Matyi a homlokát kezdte törölgetni; szinte bánta már, hogy ilyen poklot dobott annak a szegény teremtésnek a szívébe.

Zsófi halálsápadt arcezal rohant az ablakhoz.

— Bizonyítsd be; hörögé magánkivül, — különben megfojtalak!

A szolgálégny ijedten kapta vissza fejét a virágok közé, azután suttogetva beszélt:

— Menjen ki ma este a szerűs kertbe, ott találja ő kigyelmöket.

Elrohant, mintha kísértetek kergették volna.

— Ott leszek... nyögte a menyecske villogó szemekkel.

Mikor aztán kigyultak az égen a esillagok, észrevétlenül lesietett a szerűs-kertbe. A két szerelmes már ott enyelgett egymással. Panni a Sajó ölében ült a kazal mellett; szép fejét vállára hajtotta, míg gömbölyű karjával a nyakát szoritá magához, hogy a esókolózás könnyebben essék.

Az a szegény fiatal asszony, ott a sővénykerítés háta mögött, majd meghalt szégyenében és fájdalomában; még a kezét is a szemére takarta.

— Bandi, — szólalt meg a bűnös menyecske, — szereted-e még a feleségedet?

— Nem szeretem, felelte Sajó.

ten lesznek kibocsátva. A püspök Rimaszombatból szeptember 1-én korán reggel Uzapanyitra megy, honnan a szent ténykedés végeztével délután ismét Rimaszombatba visszatér. Másnap, szeptember 2-án szintén korán reggel Nagy-Szuhára hajtat, honnan a bérmlás szentségének kiosztása és visitatio után délután Ráhora, innen szeptember 3-án Kokovára, 4-én Forgácsfalára, 5-én Antalfalára, 6-án Nyustyára, 7-én Tiszolezra érkezik, innen 8-ikán bérmlás és vizitálás után délután vasuton Rozsnyóra visszautazik.

Szép esküvő volt városunkban folyó hó 9-ikén. Dr. Wallentinyi Dezső főgymnasiumi tanár, lapunk jeles tolla munkatársa e napon esküdtök örök hűséget György Idának, Kalla Mihály helybeli építész szép és művelt nevelt leányának. Az esküvő az ág. ev. templomban volt, hol Glauf Pál szép szavak kíséretében adta a fiatal párra az egyházi áldást. Az esküvőt családi körben tartott lakoma követte. Állandó, zavartalan boldogság kísérje a megkötött frigyét!

Halálozás. A megyeszerte ismert Diószeghy-családot újabb gyászcsapás szomorította meg, melyről a következő jelentés hoz hírt: Özv. Diószeghy Zsigmondné született Vadnay Piroska, Diószeghy László, Diószeghy Dezső és kk. Forni Olga nevében gyámatyja Forni Gyula szomorodott szívvel jelentik sógorjné illetve nagynénjük *giczei Diószeghy Amáliának* folyó 1898. évi augusztus hó 5-én, életének 77 ik évében, hosszas szenvedés után Kelemérben történt gyászosan elhunytát. A boldogult hült tetemeit folyó hó 7-én helyezték örök nyugalomra Kelemérben — a családi sírboltban. — Béke poraira!

Kinevezés. A dobsinai állami polgári iskolához a vallás és közoktatásügyi miniszter *Szankovits* Károlyt nevezte ki.

Kir. ügyész helyettes. Dr. Hányi Győző kir. ügyész szabadságon van, Dr. Mészáros István alügyész gyakorlatra vonult be, ma már el is utazott, ennek fogva a kir. ügyészség vezetése végett a kir. tábla *Várady* Sándor alügyészt rendelte ki Miskolcra, ki városunkba már megérkezett s átvette a hivatal vezetését.

Jótekonyczélú mükedvelői előadás. A támaszfalvai mükedvelő ifjuság a Petőfi-egylet alapítókéjé javára folyó hó 14-én (vasárnap) a „Gondülő” vendéglő helyiségében előadja „A legény bolondja” című népszínművet. Helyárak: I. rendű ülőhely 80 kr. II. rendű ülőhely 50 kr. Állóhely 30 kr. Kezdeté pontban 8 órakor. Az előadást táncmulatság követi.

Athelyezések. A nagyrőcei áll. polg. iskolához a vallás- és közokt. miniszter *Nagy Bélát* helyezte át Kézdi-Vásárhelyről, *Ocskay* János nagyrőcei polg. iskolai tanárt pedig a szegvárdi áll. polg. iskolához helyezte át.

Tűzoltók mozgalma. A helybeli önkéntes tűzoltó egyesület kebelében el-trevaló mozgalom indult meg. Az egyesület főparancsnokává — mint halljuk — *Farkas* Zoltán földbírtokost, alparancsnokává pedig *Michnay* Gyula tornatanárt kérték fel, a kik a tisztelet el is fogadták. Vasárnap tartja az egyesület közgyűlését, melyen még a pénztárnoki és egyéb állás kerül betöltésre. Derék tűzoltóinkat üdvözlöljük a reorganizáció terén, s valóban elérkezettnek tartjuk már az időt, hogy a végleges szervezkedés eszméje testet öltson.

Mükedvelői előadás Csetneken. Csetnekről írják lapunknak: A helybeli mükedvelő ifjuság folyó hó 14-én táncmulatsággal egybekötött jótekonyczélú színelőadást rendez, mely iránt környékünkön igen nagy érdeklődés mutatkozik. — A darab cizmái a következők: „Apró Felreértések”. Vigjáték I felvonásban és „Sziget a szárazon”. Vigjáték I felvonásban. A darab rendezésében *Csípky* János ág. ev. tanító fáradozik, s reméljük, hogy buzgólkodását siker fogja koronázni.

Kinevezés. *Glück* Vilmos, m. kir. államvasuti mérnököt, a ker. miniszter a rozsnói osztálymérnökség vezetőjévé nevezte ki.

lam kerestél vizsgáztatást. Feleségedet meguntad; ajkaid keserűvé váltak esőkjaitól. Én édesítettem meg azokat, én! S te most így fizetsz odaadó szerelmemért?!

— Szerelmedért? . . . ismétlé Sajó Bandi majdnem utálattal. Léhaság volt az, nem szerelem. Utánam vetted halálot, s én elég hitvány voltam, hogy meghagytam magamat fogatni benne.

Mint a hévűtött virág, úgy hajtotta le fejét a szép asszony.

— Így beszélsz hozzám? kérdé nagy fájdalommal.

— Így! — dörögte Sajó Bandi ököbe szorított kezekkel. — Add vissza feleségemet, kit elraboltál tőlem! Add vissza mecsoktalan nevemet, mit a sárba tiportál! Hah, ha neppé pirulnék még jobban is beszenyezni veled a kezemet, most összevonnám, mint ahogy összevontad te a becsületedemet!

— Ne vádolj, ember! — nyögte a meggyűtött asszony. — Te épp oly bűnös vagy, mint én vagyok.

— Te tétél azzá — gyalázatos! dobta oda Sajó megvetéssel, azzal hátat fordított a szeretőjének.

Eles sikoltás hangzott el Panni ajkáról; pillanat alatt olyan lett, mint az örült; felkapta a kielestett kaszákat, mely nyél nélkül lézott az istálló falán, aztán oda rohant a hűtelen emberhez s oly erővel szította fejbe, hogy az erős férfi megtántorodott s a vér elborította arcát. A másik pillanatban már saját mellét szurta keresztül.

A zajra Héregi is kirohant a házból leányával együtt. A szegény menyecske, mikor meglátta az urát véresen, elfelejtette minden bűnét, hozzája rohant s zokogva reája borult. Aztán elkezdett suttogni lágyan, szelíden, mint a párját sirató vadgalamb.

Héregi összerázkódott; az a két véres alak rémitő sejtelmét ébresztett lelkében, de nem szólt, hanem esendesen oda lépett a földön vonagló feleségéhez.

— Boldogtalan teremtes, — mondta mély fájdalommal, — könyeznem kell, hogy ennyire jutottál.

Panni ráemelte fénytelen szemét s halkán, kiosan nyöszörgött:

— Hagytál volna pártában vén ember, nem valók voltunk mi egymáshoz . . .

Lecsukta szempilláit s egy mély sóhajban kiadta lelkét.

Az öreg Héregi levette kalapját ősz fejeéről s könyei végig esorogtak barázdált arcán . . .

Halálozás. Egy jobb sorsra méltó derék fiatal ember halálhírére hozza a gyászjelentés, mely szerint *Kovács Zsigmond* 33 éves korában f. hó 5-én Sületén elhunyt hosszas szenvedés után. A korán elhunyt fiatal ember városunkban hosszú időn át tartózkodott s széles körben ismerték. Nagy rokonság: a Kishonthy és Mautzel család gyászolja az elhunytat Nyugodjék békében!

Tanítók korpótléka. Az iskolafentartó felekezetek a folyó évi októberben esedékesé váló tanítói korpótlékok államsegély útján való engedélyezésért vármegyénkben majdnem kivétel nélkül mindannyian folyamodtak államsegélyért. A közoktatásügyi miniszterium azonban ezen kérelmek legnagyobb részét visszautasította. A vármegyei közizgatási bizottság f. hó 8-án tartott ülésében mindezekre nézve kimondta, hogy a törvényes és miniszteri rendelet értelmében most már az iskolafentartókat kell kötelezni a korpótlék kiszolgáltatására, oly esetekben azonban, mikor az egyházak még egyszer folyamodnának a korpótlék államsegély útján való engedélyezéséért: a közizgatási bizottság kész az ez iránti folyamodványokat újból és pártolón felterjeszteni.

Kérekpárverseny. Losonezon f. hó 14-ikén délután az országuton kerékpárverseny lesz, melyen városunkból *Mindszenti* Kálmán népbanki tisztviselő is résztvesz. A kitűnő bicyelista már több díjat nyert, s reméljük, hogy ezen a versenyen is megállja helyét!

Előmunkálati engedély megadása. A kereskedelemügyi miniszter *Mandel* Gyula, *Hoffmann* Sándor és *Quittner* Vilmos budapesti mérnök-vállalkozóknak, a murányvágyi helyi érdekű vasút *Jolsva állomásától* kiágazólag Nandrás, Kövi, Rákos és Répás községek érintésével *Ratkóig*, esetleg a m. kir. államvasutak *Tornallya állomásától* Otrokocs, Lökösháza, Harkács, Sankfalva, Lévárt, Deresk, továbbá Kövi, Rákos és Répás irányában ugyancsak *Ratkóig* vezetendő gőzmozdony helyi érdekű vasutvonatra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

Mükedvelői előadás Kokován. A „kokovai önálló ipepos olvasókör” az alapszabályának megerősítése alkalmából, f. hó 20-án mükedvelői előadással egybekötött alapító-ünnepélyt rendez, melyen színe kerül: „Az egyetlen leány.” Vigjáték I felvonásban. — Irta: gr. Fredro Sándor, fordította: Radnótfáy Sámuel. Lesz táncmulatság is és este fényes tűzijáték.

Az esteutú pinczernők, kiknek öngyilkossági kísérletéről lapunk múlt számában megemlékeztünk, az első orvosi segélynyújtás után beszállították a helybeli közoktatókhoz, hol az egyik: *Zelezen* Lujza, ki a gyufaföldtől jelentékenyen többit ivott, mult szombaton reggel meghalt. Hulláját az orvosok felboncolták. Temetése hétfőn volt, s „pályatársnői” a koporsót virágokkal halmozták el. — A másik öngyilkos jelölt: Grün Albina állapota javul, s felgyógyulásához az orvosok reményt fűznek.

Ajándékozás. A helybeli polgári olvasókör sorsa iránt városunk közönsége mináig meleg érdeklődéssel viseltetik, s azt haladásában és fejlődésében mindenkor támogatja jóindulattal és anyagi áldozatokkal is. — A házépítésre kibocsátott kötvények közül már többit visszajáró ajándékoztak a tulajdonosok s többen ígéretet tettek, hogy vissza fogják adni a körnek nemes czéljaira. Eddig a következők ajándékozták vissza: *Baksay* István 10, *Dr. Cziner* Miksa 8, *Fáy* Gyula 5, *Barányi* Gusztáv 2, *Dr. Zehery* István 2, özv. *Zsembery* Adolfné 2, özv. *Miskolczy* Istvánné 1, *Rábely* Miklós 1, *Kondek* József 1, *Liptay* László 1, *Horváth* János 1, *Trubint* Lukács 1, *Fülöp* József 1 és *Szabó* Lajos 1 drbot.

Megbirságot tanító. A putnoki izraelita elemi iskola tanítói régebben lakbérilletményük megállapítása végett a vármegyei közizgatási bizottsághoz folyamodtak. A bizottság kérelmüknek helyt is adott s a miniszterium és közizgatási bíróság helybenhagyó ítélete után elrendelte, hogy a lakbér összegét a putnoki helyi viszonyok figyelembevételével a tornallyai főszolgabíró állapítsa meg. A helyszíni tárgyalás folyamán az egyik tanító — K. H. — az eljáró főszolgabírótól oly sértő kifejezésekkel illette, amelyek miatt nevezett a vármegyei közizgatási bizottság folyó hó 8-án tartott ülésében pénzbírság megfizetésében marasztalta el, mert — mint az indokolás mondja — nem lehet megtorlatlanul hagyni, hogy egy tanító — aki arra van hivatva és kötelezve, hogy növendékeit az előjáróságok iránti engedelmességre és törvénytiszteletre oktassa — egy kötelmeit pontosan, híven és tárgyilagosan teljesítő köztisztviselő ellenében önmaga ellen sértő kifejezésekkel.

Öngyilkosság. Tiszolezon f. hó 8-ikán *Pampurik* János 27 éves legényt a lakása mellett levő kertben szíven löve — halva találták. A főszolgabíró a hozzá érkezett jelentés alapján távirati jelentést tett a kir. törvénytörvénykészlő, s ez *Kovács Géza* albirót, dr. *Zehery* István és dr. *Schwarz* Márk orvosokat kiküldte a törvénytörvénykészlő bevezetésére. Meg volt állapítható, hogy *Pampurik* önkézeivel vetett véget életének, s valószínűleg anyagi nélkülözések vitték rá az öngyilkosságra.

Mükedvelői előadás Ózdon. Az ózdi tisztifalusi kaszinó mükedvelői tagjai f. hó 14-én az ág. ev. templom alap javára zártkörű táncmulatsággal egybekötött mükedvelői előadást rendeznek. Beléptidij személyenként 1 frt — Kezdeté pontban 8 órakor. Felülvezetések a jótekonyczélú köszönettel fogadtatnak. Színe kerül: I. „A miniszterelnök bálja”, vigjáték I felvonásban, irta *Almásy* Tihamér. II. „A csiszolatlan gyémánt”, vigjáték I felvonásban. *Buckstone* után angolból. Rendező: *Osváth* Zoltán. A szereplők: *Fábray* Vilmos, *Cservenka* István, *Lesiczky* Jolán, *Cservenka* István, *Klaniczay* Kálmán, *Kármán* Ernő, *Szpissák* Lajos, *Kominek* Kálmán, *Wittehen* Elsa.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

Magán-hirdetések.

Foulard-selyem 65 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban, **Privát-fogyasztóknak postabőr és vámentesen valamint hához szállítva mintákat pedig postafordultával** küldenek **Henneberg G. selyemgyárai** (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. — Svajczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Lakás és ellátásra

a Losonezi-utca 35/b szám alatt lakó hivatalnok-családnál két jó házból való gymnasiumi tanuló szeptember 1-től felfogadtatik.

Ügyvédi irnok.

Ügyvédi irodámban egy szakkavágó jártassággal bíró irnok, f. évi szeptember 1-től alkalmazást nyer. — Ajánlatok esetleg bizonyítvánnyal hozzám intézendők.

Dr. Ferderber Jakab ügyvéd,
Tornallya.

1-1

Hirdetmény.

649. — A m. kir. igazságügyminiszter 1898. évi február hó 4-én 69898./I. m. 1897. I. sz. a. elrendelte, hogy a rimaszombati kir. törvénytörvény mint telekkönyvi hatósághoz tartozó **Nyustyá** telekjegyzőkönyveibe fölvetett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. czikk az érvényes birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. czikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése foganatosíttassék.

E czéleből a helyszíni eljárás a nevezett községben **1898. évi szeptember hó 19-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhívatnak:

1. Mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánának tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

2. Mindazok kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. cz. 15—18 és az 1889. XXXVIII. t. cz. 5, 6, 7 és 9 §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékkelengedési kedvezménytől is elesnek és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, úgyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztés kérelmével, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. Törvénytörvény mint telekkönyvi hatóság Rimaszombat, 1898. július hó 1-én.

2-3

Altdorffer, kir. tiszti bíró.

Kiadó korcsma.

Jánosi községben a volt urbéresség tulajdonát képező **alsó-korcsma**, melyhez a korcsmahelyiségen kívül lakás, eserepzsindellyel fedett nagy állás, bekerített udvar, kert és mellékhelyiségek tartoznak, **1399. év január 1-ső napjától** három, esetleg hat évre is bérbe adatik. — Felvilágosítással szolgál a korcsma-igazgató vagy a törvénybíró.

Hirdetmény.

247. 335. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi és hatvani kir. járásbírósg 1898. évi 30. és 112. számú végzése következtében **Grausz N.** és **Szobbb Mór** végrehajtók javára **Blumenfeld Sámuel** ellen 113 frt 35 kr. és 117 frt 26 kr. s jár. erejéig 1898. évi június hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felül foglalt és 971 frt 40 krra becsült lovak tehenek, szekér, borona, takarmány, italneműek; szobabeli butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbírósg 30. és 176. 1898. számú végzése folytán 113 frt 35 kr. 117 frt 26 kr. tökéketelés, ennek 1898. évi január hó 15-ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 36 frt 80 kr. 29 frtban bírólag már megállapított költségek erejéig Pálfalán alperesnél leendő eszközésére **1898. aug. hó 18-ik** napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécs 1898. évi augusztus hó 2.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Gyógyintézet megnyitása.

Az államilag engedélyezett **ápoló-intézet** gyenge elméjük és epileptikusok részére **Pelsőczön** folyó évi **szept. hó 1-én megnyílik**, illetve a humanus czelnk átadatik Szóbeli bejelentések egész napon át elfogadtatnak aug. hó 1-től kezdődőleg, írásbeli vagy távirati kérdézősködésekre készséggel válaszol és kívánatra prospectussal szivesen szolgál

2-2

az igazgatóság.

Hirdetmény.

A rimaszombati magy. kir. földmives iskola tanulóinak és tisztai személyzetének élelmezése iránt, zárt ajánlatok szerint vállalkozó kerestetik **Az élelmezés folyó év október 1-én veszi kezdetét;** nos mesteremberek u. m. csizmadiaik, szabó és kerékgyártók előnyben részesülnek.

A szerződési feltételek, nemkülömben az élelmezés mikénti módozataira nézve az igazgatóság felvilágosítással szolgál s azok az igazgatósági irodában megtekinthetők.

Zárt ajánlatok csak augusztus 20-ig fogadtatnak el.

A magy. kir. földmivesiskola igazgatósága.

1-1

Könyvnyomdász tanulóul egy 13-14 éves fiú, ki magyarul helyesen írni és jól olvasni tud. **Rábely Miklós könyvnyomdájában** azonnal felfogadtatik.

Meghívás.

A „Gömöri Faipar-részvénytársaság“ évi rendes közgyűlését **Pelsüzcön, 1898. évi augusztus hó 24-én délután 3 órakor tartja**, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
 2. A felügyelő bizottság jelentése.
 3. A mérleg előterjesztése s a tiszta jövedelem hováfordítása iránti határozat.
 4. Az igazgatóság tagjainak 3 évre való megválasztása.
 5. Netaláni egyéb indítványok.
- Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a társaság irodájában augusztus 15-től megtekinthető.
Kelt Pelsüzcön, 1898. július 30.

Szentiványi Árpád s. k., közgyűlési elnök.

Kivonat az alapszabályok 9. §-ából: A közgyűléseken csak azon személyesen, vagy meghatalmazottak által megjelent részvényesek bírnak szavazati joggal, a kik előmutatóra szóló részvényeiket le nem járt szelvényekkel együtt a közgyűlés előtt felmutatták s ezekért igazoló jegyeket kaptak. Ezen igazolványok névre szólnak, kiténtetik a letéteményezett részvények s az ezek után járó szavazati mennyiséget s csak a nevezett személyre nézve bírnak érvénnyel. Az így felmutatott és átadott részvények szelvényekkel csak az illető közgyűlés bevégezte után az igazolványok visszaadása mellett vehetők vissza.

Vagyon. Mérleg- és vagyon-kimutatás 1897-98. üzletévre Teher.

Fő-könyv oldál		Frt	kr.	Fő-könyv oldál		Frt	kr.
25	Ingtalanok	22355	56	22	Ovadék	1000	—
48	Zsák készlet	1400	—	26	Tartalékalap	7421	79
54	Raktelep és iparvágány	4574	40	52	Részvénytőke	150000	—
70	Szerszámok	1465	33	81	Fel nem vett osztalék	24	—
83	Gyári és városi villanyvilágítás	4901	15	94	Tisztviselők és szolgák segélyalapja	357	08
83	Berendezési tárgyak	5884	47	108	Polyó számlai hitellezők	186110	10
91	Gépek	38013	73	123	Kétes követelések	2000	—
101	Parkett és nyers anyagkészlet	7830	47	112	Elfogadványok forgalomban	36560	63
104	Bot anyag	8174	52		Tiszta nyereség	8042	70
106	Váltók	288	73				
108	Polyó számlai adóssok	128097	86				
109	Asztalos munka és nyers anyag	6098	83				
110	Előre fizetett kamat	2400	—				
113	Cserkészletek	62060	—				
114	Vas, olaj, fűrészb. stb.	1590	71				
115	Lovak, szekerek és takarmány	1036	—				
116	Fenyő-szál és bányatüfák	8643	83				
117	Pénztári készlet	4707	27				
118	Cserkezeléshez ponyvák, gyékények stb.	2127	48				
119	Rönk és fűrészelt tölgyfakészlet	34064	86				
120	Bányafa készletek	18625	40				
122	Biztosítéki letétek	26270	—				
122	Tüzifa készlet	885	70				
	Összesen	391496	30		Összesen	391496	30

Veszteség. Nyereség- és veszteség-kimutatás 1897-98. üzletévre. Nyereség.

Fő-könyv oldál		Frt	kr.	Fő-könyv oldál		Frt	kr.
12	Adók	3027	99	101	Parketta gyár után	4442	06
98	Ingtalan fenntartás	279	11	104	Bot üzlet után	3812	50
107	Házbérek	565	—	109	Asztalosmunkák után	361	01
107	Tisztviselők és alkalmazottak fizetése	8799	16	113	Cser üzlet után	16047	84
110	Kamatok	10823	57	116	Fenyőfa üzlet után	9657	80
111	Kezelési költségek	5414	65	119	Metszett anyag üzlet után	8394	06
114	Anyag elhasználás	1621	40	120	Bányafa üzlet után	7843	47
114	Tűzbiztosítás	2248	59	122	Tüzifa üzlet után	881	75
119	Gépfenntartás	1178	54	29	Nyereség tartalék	23	88
115	Lőtartás	800	—				
	Leírások:						
25	Ingtalanokból	586	80				
48	Zsák készletből	200	—				
54	Raktelep és iparvágány értékéből	241	—				
70	Szerszámok	77	13				
83	Gyári és városi villanyvilágítás értékéből	267	62				
83	Berendezési tárgyak értékéből	312	55				
91	Gépek értékéből	2000	73				
108	Kétes követelésekből	2000	—				
115	Lovak és szekerek értékéből	441	84				
118	Cserkezelési anyagok értékéből	1802	14				
29	Múlt évi veszteség	763	85				
	Ez évi tiszta nyereség	8042	70				
	Összesen	51494	37		Összesen	51494	37

Pelsüzc, 1898. június 30.

Király Soma s. k., pénztárnok. **Blum Sámuel s. k.**, igazgató. **Fischer Károly s. k.**, főkönyvelő.
A fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítottuk és mindenben egyezőknek találtuk.
Kalmár Imre s. k., igazg. tag. **Tornallyay Zoltán s. k.**, igazg. elnök. **Fridrik Vilmos s. k.**, igazg. tag.
Felülvizsgáltuk és összehasonlítottuk a fő- és mellékkönyvekkel helyesnek találtuk.
Hegyessy Sándor s. k., felügy. biz. tag. **Heinzelmann Alfréd s. k.**, felügy. biz. tag. **Moesz Miksa s. k.**, felügy. biz. tag.

Kitünő padló-máz!

puha padlóra.

Linoleum padló-zománcz

3 árnyalatban.

Bejegyzett védjegy: **VAS LOVAG.**

Lakk és festék-gyár.

Eisenstädter Testvérek

BÉCS.

Teljesen használatra kész, csinos és a

ezélnak megfelelő 1 kilós dobozokban.

Linoleum padló-zománcz egy óra

alatt megszárad, pompás fényű, sima és repe-

désektől ment marad.

Linoleum padló-zománcz közvetlenül a

dobozból mázolható fel.

Linoleum padló-zománcz használatra

sokkal olcsóbb mint a többi padló fénymáz.

Kapható minden nagyobb festék- és

gyógyáru-üzletben.

Főraktár: Rimaszombatban Braun

Zsigmondnál. 5-6

Kérje

The Continental
a Bodega Company.

világhírű spanyol és portugál
borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer és esemege kereskedé-
sekben, valamint poharanként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók:

Budapest

esakis:

IV. Kössuth-Lajos és Ujvilág utca-
sarkán, a Gentry-Casinnal szemben.

The Premier Cycle Co Ltd.

(Hillman, Herbert és Cooper.)

11-22

Gyárak: **COVENTRY. EGER. DOOS.**
(Anglia.) (Csehország) (b. Nürnberg)

Évi előállítás: 60.000 kerékpár.

Képes árjegyzék: ingyen és bérmentve.

KOHN ALBERT fakeskedő Rimaszombat.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint nagy és igen **előnyös** bevásárlásaim folytán raktáram **túl lett halmozva fa-anyagokkal** és ennek folytán az eddigi árait **jóval olcsóbbra leszállítottam**, miről nálam a tisztelt vevőközönség bármikor **meggyőződhet**.

Egyszersmind a nagyérdemű közönség figyelmébe ajánlom, hogy nálam mindenkor gazdasági gépek, eredeti Gubicz-ekék, kátrány-lemezek, zsaluzsányi eserép és téglák, salgó-tarjáni és ezenterői kőszemek, tölgyfapallók és kerítéshez való tölgyfa oszlopok és mindennemű mezőgazdasághoz szükséges anyagok **igen jutányos árban részletfizetésre is kaphatók**.

Egyben tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy az 1831-ben alakult és **143 millió o.-m. é. kor.** alaptőke és készpénzbeli tartalékok felett rendelkező

cs. kir. szabad. triesti ált. bizt. társ. (Assicurazioni Generali)

gömörmegei főügynökségét bírom, és az előforduló mindennemű **tűzbiztosítást**, épületek-, takarmány- és aratási készletekre, ugyszintén törzsbiztosításokat és egyéb ingóságokat nálam a **legolcsóbb díjtételek** mellett biztosításra elfogadok.

Elfogadok továbbá **életbiztosításokat** minden módozat szerint, valamint **jég- és baleset ellen való biztosításokat a lehető legolcsóbb és legjobb feltételek** mellett.

Magamat a n. é. vevőközönség figyelmébe ajánlva és eddigi szives pártfogásu-
teljes tisztelettel

KOHN ALBERT, fakeskedő

és az Assicurazioni Generali gömörmegei főügynöke.

7-26